

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਕਦਮ - ਕਦਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦਿਵਾਲਾ ਕੱਡ ਦੇਵੇਗੀ, ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰੋ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਵਿਕਰਮ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਯਗ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਕੌਣ ਹੈ।
- ਉੱਤਰ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੰਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਵਿਕਰਮ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਿਥਿਆ ਹੰਕਾਰ ਵਾਲੇ ਮੁਰਲੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ। ਅਜਿਹੀ ਗਫ਼ਲਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਥੱਪੜ ਲਗਾ ਵਰਥ ਨਾਟ ਪੇਨੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਯਗ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਝਰਮੁਈ ਝਰਮੁਈ (ਪਰਚਿੰਤਨ) ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਆਦਤ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਖਿਆਲ ਨਾਲ ਜਰੂਰ ਬੈਠਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਧਾਮ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਪਵਿੱਤਰ ਧਾਮ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੋ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪਧਾਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਸਤੋ - ਰਜੇ - ਤੁਮੇ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੋ ਪਰ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਚੱਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ- ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਹੈ। ਯੋਗ ਮਤਲਬ ਯਾਦ। ਅੱਖਾਂ ਖੁਲ੍ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਗਿਆਨ, ਨਾ ਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਮਾਇਆ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਕਾਈਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯਾਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਾਈਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਮਾਇਆ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗੀ। ਧਿਆਨ ਦੀ ਤੇ ਕਦੇ ਇੱਛਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿਧਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਬਗ਼ੈਰ ਮੰਗੇ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰ ਉਲਟਾ ਰਸਤਾ ਲਿੱਤਾ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਗੱਜ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਹ ਨੇ ਖਾਇਆ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣੇ ਵਾਲੇ, ਭੋਗ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅੱਜ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਈਦੇ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡੀ. ਟੀ. ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਡੈਵਿਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਸ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਖਬਰਦਾਰੀ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਕੰਟਰੋਲ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਇੱਕਦਮ ਕਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ। ਇੱਕਦਮ ਥੱਲੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਾ ਚੱਲੋ, ਬੇਪਰਵਾਹ ਬਣੇ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਲ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜੇ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਬਗ਼ੈਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਡਿਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਗ਼ੈਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹੀ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਸ਼ ਵੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਵੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬੱਚੀਆਂ ਟਰਸਟਵਰਦੀ (ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ) ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਕਲਸ਼ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੇ

ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਜੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾਏ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੋਨੋਂ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਪੁਰਸ਼ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਹਾਰ ਖਾਏ ਚਲੇ ਗਏ, ਗੋਇਆ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਪੁਰਾ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਕਿੰਨੀ ਜਬਰਦਸਤੀ ਹੈ। ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ? ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਇੱਕਦਮ ਥੱਲੇ ਆਕੇ ਡਿੱਗੇ ਹਨ! ਇੱਥੇ ਵੀ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹਦੇ - ਚੜ੍ਹਦੇ ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਦੱਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ 5 - 7 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਾ ਸਕਣ, ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਮਹਾਰਥੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਅੱਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਦਿਵਲੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਖਬਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਇਕਦਮ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਮਾਇਆ ਹਪ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣਾ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਰੱਖੋ - ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੀ ਟੁੱਟ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਲਿੰਕ ਟੁੱਟ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਲਿੰਕ ਟੁੱਟ ਜਾਏ ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਇਆ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਕਿਉਂ ਤੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿੰਕ ਜੋੜਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਕਰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੈਟਰੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਚੜ੍ਹਦੇ - ਚੜ੍ਹਦੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਜਿਹੇ ਕਈ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਆਕੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣੇ। ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਫਿਰ ਅੱਜ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਡਿੱਗ ਪਏ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਯਾਦ ਆਈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਦਿਲਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਦਿਲ ਲਗਾਓ ਸ੍ਰਵਗ ਨਾਲ, ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ। ਅੱਛਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਭਲਾ ਯਾਦ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ? ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁਖਧਾਮ ਨੂੰ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਉਠਦੇ ਬੈਠਦੇ, ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦੇ ਸ੍ਰਵਗ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉਲਟਾ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਟਰਨ ਜਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਰਪੀਟ ਮਾਨਾ ਨਰਕ ਤੋਂ ਸਵਰਗ, ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਨਰਕ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇੱਥੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੋ। ਇਸੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਇਹ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਸੁਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸੰਖ ਵਜਾਉਣ। ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੇਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਚਤੁਰਭੁਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਦੇਵਤਾ ਕਲ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਡਿਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਡੀ. ਟੀ. ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਾਇਆ ਫਿਰ ਡੇਵਿਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਵਿਚਾਰੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰਵਾਏ ਫਿਰ ਵੀ ਕਦੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕੀਏ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਹੈ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਜੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਜ਼ਰੂਰ। ਫਿਰ ਪਦਵੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਪਾਉਣ ਪਰੰਤੂ ਆਉਂਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਵੀ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ, ਬਾਕੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਕੇ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਣਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਸਵਰਗ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਦਵੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਫੀਲਿੰਗ ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਮੈਂ ਨੈਕਰ ਹਾਂ, ਮੇਹਤਰ ਹਾਂ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ - ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਾਂਗੇ, ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਵਿਕਰਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਹੋਈ ਹੈ? ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਣੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣੀ? ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਖਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਦਮਪਤੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਖਬਰਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਦਮਪਤੀ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਦਮਪਤੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਕ ਤਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਦਰਜੇ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਵੇਖੋ ਦਰਜੇ ਕਿੰਨੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਠਾਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੈ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਸਭ ਹੱਥ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੰਨਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੱਥ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਖੁਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ। ਹੱਥ ਉਠਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਣੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਵੀ ਗ਼ਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਖੁਦ ਆਪਣਾ ਅਕਲਿਆਣ ਕਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੋ। ਅੰਤਰਮੁਖ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ? ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸਭ ਗਿਆਨ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇਵੇਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਵੀ ਹੋਇਆ, ਯਾਦ ਵੀ ਹੋਈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ, ਨਾਲੇਜ਼ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕੀ! ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਹਿਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਰ ਵੀ ਕਰਨਗੇ। ਮੈਂ ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਮੈਂ ਜਿਵੇਂ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਡਿਗਉਣ ਦੇ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਮਿਥਿਆ ਹੱਕਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਝੱਟ ਵਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਤਿਆਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਫ਼ਲਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਥੱਪੜ ਲਗਾ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੇਨੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। , ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਝ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੱਕਾਰ ਆਉਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਵਿਕਰਮ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈਡ ਇੱਕ - ਦੋ ਫੀਮੇਲ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਤੇ ਕੰਮ ਹੋਵੇ। ਕਲਸ਼ ਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਾਉਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੁਰ ਵੀ ਬੈਠ ਪੀਂਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਕਿਧਰੇ ਯਗ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਝਰਮੁਈ ਝਰਮੁਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਰਿਪੋਟ ਕਰੋ। ਸੁਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਲਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਬਣ ਸਕਣਗੇ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਕੜੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਾਚਾਰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ - ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਦੀ ਤੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਬਾਪ ਸਭ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਉਲਟਾ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਸਭ ਦੇ ਤਖਤ ਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਏਕਜ ਭੁੱਲ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਗਾਲਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਦਾ ਯਦਾਹਿ... ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਤੇ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਟਾਈਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕੋਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਭੁੱਖਾ ਤੇ ਕੋਈ ਮਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਤਨਾ

ਭਾਗਿਆ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਵੈਰਾਗ ਮਾਨਾ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਡੀਟੈਚ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ !

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਕੰਟਰੋਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਦੇ ਬੇਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਈਦੇ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਨਾ ਹੋਵੇ।

2. ਅੰਤਰਮੁਖ ਹੋ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਿੰਕ ਜੋੜਨੀ ਹੈ ਇਸ ਪਤਿਤ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ - ਜੋ ਕਰਮ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਸਭ ਕਰਨਗੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਵਮਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਸਰੰਡਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਵਮਾਨਧਾਰੀ ਭਵ:

ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਵਮਾਨ ਹੈ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਅਫੀਸਰ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਜਦੋਂ ਸਵਮਾਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਸਵਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਖੁਦ ਸੀਟ ਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਆਰਡਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਨੇਗਾ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਵਮਾਨਧਾਰੀ ਬਣ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਵਮਾਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈੱਟ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਸਰੰਡਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਾਖਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਦਿਲਾਰਾਮ ਦੇ ਸਾਥ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਲਵਲੀਨ ਆਤਮਾ ਹਨ।
